

3. postna nedelja – leto B

Jezus očisti tempelj

Bližala se je judovska pasha in Jezus je šel v Jeruzalem. V templju je našel prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ki so sedeli tam. In iz vrvi je spletel bič ter vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil mize, prodajalcem golobov pa rekel: »Spravite proč vse to in iz hiše mojega Očeta ne delajte tržnice!« Njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me použiva. Judje so mu rekli: »Kakšno znamenje nam pokažeš, ker takó delaš?« Jezus jim je odgovoril in rekel: »Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil.« Judje so tedaj rekli: »Šestinštirideset let so zidali ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?« On pa je govoril o templju svojega telesa. Ko je bil obujen od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je govoril o tem, in verovali so Pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus.

Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v njegovo ime, ker so videli znamenja, ki jih je delal. Jezus pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku; sam je namreč vedel, kaj je v človeku. (Jn 2,13-25)

Iz Očetove hiše ne delajte tržnice!

Zanimivo nadaljevanje evangelijev prvih dveh postnih nedelj. Pri prvi postni nedelji smo spoznavali skušnjave in se odločali za dobro. Druga postna nedelja nam je osvetlila cilj našega odločanja za dobro. Pred nas stopa čudovita podoba Jezusa, ki smo ji dodali še lik Marije. Lahko bi rekli, lepa teoretična podlaga za našo rast. Ločevati moramo dobro od hudega, pred seboj moramo imeti lik popolnosti in potem? Vse to so poznali tudi farizeji. Vse so vedeli, na videz so vse tudi izpolnjevali. A le na videz. Zakaj? Prikrojili so si navade in zakone, po katerih je bilo mogoče na videzno krmariti med skušnjavami in se delati, da stremijo za popolnostjo. Dejansko pa so padali v vedno večje razvade in zablode, ki so jih sami celo uzakonili. Logično jim je bilo, da so iz templja naredili tržnico! Jezusova odločnost ni postavila pod vprašaj njihovega početja, ampak so se samozadostno spraševali: S kakšno oblastjo to dela!

Zdi se, da se je logika farizejev tudi v našem času že dodobra ukoreninila. Najbolj pridni vernik dobro pozna zapovedi in prepovedi, ve kaj so skušnjave in pozna Jezusovo popolnost. Da, to so ideali, poznani so tudi glavni grehi, a z vsakdanjim življenjem to pravzaprav nimam posebne povezave. (To smo lahko videli tudi v pastirskem pismu slovenskih škofov.) Navadili smo se, da ni prave razlike med obnašanjem vernika in nevernika, med-sosedski spori so med vernimi enako pogosti, ločitve in priležništva so tudi običajna ... Pravzaprav je vse običajno. Različni smo le v spraševanju nevernih. Te z vso avtoriteto sprašujemo: S kakšno oblastjo to delajo, in jim žugamo, da bodo pogubljeni.

Jezus želi, da se ustavimo čisto pri sebi. Da si ne domišljamo, da je s spoznavanjem dobrega in zlega, s poznanjem čudovitega Jezusovega in Marijinega lika, že vse storjeno. Jezus nas vabi, da očistimo SVOJ tempelj, da pogledamo, kaj je tja zašlo in kaj je preprosto potrebno zmetati ven. Brez tega čiščenja bomo podobni bogatemu mladeniču, ki je Jezusu povedal, da pozna zapovedi in jih vse od kraja spolnjuje. A na povabilo, da proda, kar ima – tj. da očisti

svoj tempelj – je žalosten odšel domov. V svojem templju je namreč imel veliko neprimerne premoženja!

Kaj je v naših templjih, pa ni Bogu v čast? Odgovor je preprost! **Gora najrazličnejših odvisnosti**, ki nas ovirajo v boju s skušnjavami in v spreminjanju v božjo podobo! Kar poglejmo:

- o **hrana in pijača** (vse je na videz v mejah normale. A odvisnost je popolna!)
- o **dobro ime** (ne moremo tvegati, da bi ljudje o nas slabo govorili, zato počnemo tisto, kar počno vsi, tj. nismo od njih drugačni v drugem kot v moraliziranju!)
- o **premoženje** (koliko časa namenimo duhovnim in koliko materialnim stvarim. Seveda s čudovitim izgovorom, da drugače danes ne gre. Da, ker v ta izgovor verjamemo, smo isti kot vsi ostali.)
- o **lagodno življenje** (izogibamo se vsakemu križu in bolečini. Jezus pa pravi, da kdor ne vzame križa nase, ne more biti njegov učenec. Počistiti tempelj, pomeni za vedno pomesti z lenobo in lagodjem. Ljubezni je vedno križana. Ker nočemo križa, ni ljubezni!)

Vsak sam ve, kaj bo zanj pomenilo očistiti tempelj, tu je le nekaj primerov. Sam razmišljam o tem, da se še vedno oklepam lupine dobrega imena. Težko mi je verjeti, da s tem, ko dopustim, da se iz mene pravzaprav mnogi norčujejo, ne bom ničesar izgubil. Pa vendar ugotavljam, da je ta odvisnost grozen strup za mojo svobodo in pristno veselje. Potreben bo bič, da pometem s tem! Ga bom vzel v roke?

Naj vse skupaj ne ostane le teorija in kup lepih besed. Jezus je bil konkreten in želi, da smo konkretni tudi sami. Povabimo ga, da skupaj očistimo tempelj svojega življenja.